

XVIII

Краєзнавчі читання

імені
о. Петра Лебединцева

Біла Церква
2013 р.

**Управління культури, національностей та релігій
Київської обласної державної адміністрації**

Білоцерківський краєзнавчий музей

**Білоцерківська міська організація
охорони пам'яток історії та культури**

Товариство охорони старожитностей Київщини

XVIII

Краєзнавчі читання

**імені
о. Петра Лебединцева**

26 вересня 2013 р.

**Біла Церква
2013**

УДК 908:372.48
ББК 26.891 (4Укр-2 Біла Церква)
К 78

XVIII Краєзнавчі читання імені о. Петра Лебединцева.
26 вересня 2013 р. – Біла Церква, 2013. – 55 с.

Редакційна колегія:

Діденко Л.М., кандидат історичних наук, директор Білоцерківського краєзнавчого музею, заслужений працівник культури України;

Петренко В.В., заступник директора з наукової роботи Білоцерківського краєзнавчого музею;

Чернецький Є.А., кандидат історичних наук, завідувач відділу інформаційно-краєзнавчої роботи Білоцерківської міської ЦБС;

Поплавська С.П., завідувача науково-методичним відділом Білоцерківського краєзнавчого музею.

На обкладинці:

Фото. На обкладинці: Обрядове дійство Івана Купала, до статті Е.А. Чернецького Антропологічні, археологічні та етнографічні дослідження Київської губернії у багатотомному виданні “Zbiór wiadomości do antropologii krajowej” (остання чверть XIX ст.).

ЗМІСТ

I. Оргкомітет	3
II. Журнал "Читань"	4
III. Матеріали	
Володимир Павлюченко. Ювелірна справа у літописному Торчеську (XI – XIII ст.) за дослідженнями новонадходжень 2012–13 рр. у фонди БКМ.....	5
Євген Чернецький. Антропологічні, археологічні та етнографічні дослідження Київської губернії у багатотомному виданні "Zbiór wiadomości do antropologii krajowej" (остання чверть XIX ст.).....	7
Олексій Стародуб. Історик-сходознавець Володимир Тізенгаузен та Біла Церква.....	15
Надія Тряпичина. Перебування Івана Нечуя-Левицького в Білій Церкві: перекази і документи.....	18
Сергій Бурлака. Вирок у справі учасників Козачої Ради Правобережної України (за матеріалами ГДА СБУ).....	26
Олександр Мартиненко. 22-га Білоцерківська окружна школа молодших авіаційних спеціалістів (ОШМАС) у 1935 – 1997 рр.....	43

I. Оргкомітет

Загальна рада:

Людмила Діденко, голова, кандидат історичних наук, заслужений працівник культури України, директор музею

Вікторія Петренко, заступник директора музею

Євген Чернецький, кандидат історичних наук, зав. відділом інформаційно-кращезнавчої роботи Білоцерківської міської ЦБС, старший науковий співробітник БКМ

Видавничий комітет:

Людмила Діденко, редактор

Вікторія Петренко, відповідальний за макет

Євген Чернецький, відповідальний за текст

Світлана Поплавська, комп'ютерна верстка та дизайн

Надія Тряпичина

**Перебування Івана Нечуя-Левицького
в Білій Церкві: перекази і документи**

Однією із значних постатей білоцерківської минувшини є письменник Іван Нечуй-Левицький, який не раз відвідував Білу Церкву та її округу, де проживав у своїх родичів Радзівських та друзів²⁶.

До нерозв'язаних проблем сучасного краєзнавства належить питання, де саме проживав Нечуй-Левицький у Білій Церкві.

Відомі мені сімейні перекази та нещодавно знайдені документи з родинних архівів засвідчують, що один з будинків, де зупинявся письменник, і нині знаходиться на старовинній вулиці міста, що в минулому мала різні назви – Безіменна, Верхня Запровальна, Провальна, Провальний провулок, а нині це вулиця Надрічна.

Знайома вона ще з дитинства. Згадується, як бувала там із бабусею Мотроною Михайлівною на Різдвяні свята в родині Козаченків, бабусиних племінників по брату Степану Михайловичу. В радянські часи Різдво не було офіційним святом, але старше покоління традиційно відзначало його як одне з найбільших християнських свят і цей радісний настрій передавався нам, дітям.

Мотрона Михайлівна завжди підтримувала зі старшим братом теплі родинні стосунки. Згідно з записом в метричній книзі Спасо-Преображенського собору за 27 жовтня 1907 року, вона, тоді ще 17-річна дівчина, була хрещеною його сина Дмитра.

Загалом у родині С. М. Козаченка і його дружини Євгенії Варфоломіївни (уродженої Побережніченко) було семеро дітей:

²⁶ *Стародуб О.* Білоцерківські друзі Івана Нечуя-Левицького (Коментар до однієї фотографії) // *Студії над життєписом Івана Нечуя-Левицького.* – Біла Церква, 2000. – С. 27–29.

XVIII Класнавічча чытанне імяні о. Петра Лебедінцева

5 хлопців і двое дівчат. Збереглась світлины з зображэннем дочок Наталіі і Тэтыні та сына Дмйтра. Пам'ятаю, што бабуся Мотрона Міхайлівна распавідала, паказуючы цё фотэ і звяртаючы увагу на вбрання племінніц, што дівчата булі «барышні» і навчаліся в гімназіі. (фотэ)

Слід зазначыці, што Козаченкі, выхідці з с. Блоцінці,

парад і з цым прізвищем водначас карыставаліся сваёю старою прізвищною назваю, а саме: Пернікозі ці Парнікозі. До рэвалюцыі 1917 року, згідна з сямейнымі пераказамаі, родына мала на сучаснай вуліцы Надрычній два будынкы: адын велікы цегляны будынак і паруч з ным старёнык дэрав'яны будыначок.

За спогадама Галыны Денісівны Вэртакавой (уроджэной Ключнічэнка), онука Стэпана Козачэнка па дочці Тэтыні, в дэрав'янаму будыначку

Фотэ. Наталія, Тэтына і Дмйтэ
Козачэнка. 1916 – 17 рр.

пэвны чэс пражывав Іван Нэчуй-Левіцкы; таэж вона згадувала, што в ньому жыв майстэр, якік выгавовляв іканы.

На щастя, пад чэс перэгляду сямейнаго архіву відшукано два дакумэнтэ, даваны 28 жовтня 1913 року, што пэсвідчуюць перэхід дэрав'янаго будыначка у власніст пэдружжя Козачэнкав. Адын із дакумэнтав ё свідэцтвам асобы з неабхаднымі свідчэньнямаі для справы про затвэрджэньня купчы, а другы – нэтарыальна засвідчэнаю выпіскаю згаданой купчы.

XVIII Класознавчі читання імені о. Петра Лебединцева

На звороті *свідоцтва* вказано: Степан Михайлович Парникоза та перераховані його сини – Трифон (14 років), Кузьма (10 років), Іван (9 років), Дмитро (6 років), Яків (4 роки).

Згідно з *купчою* від 28 жовтня 1913 року трушківський священник Леонід Григорович Радзівський продавав за 2550 рублів подружжю Козаченків у їхнє загальне володіння нерухомий маєток, що належав йому на чиншовому праві, який розташовувався «за Проваллям по Провальному провулку, колишньої Безіменної вулиці» Ротоцької частини Білої Церкви.

Це володіння площею 330 кв. сажень складалося з дерев'яного будинку з будівлями, що стояли на власницькій чиншевій садибній землі спадкоємниць графа Владислава Браницького.

Вічний орендний договір на цю ділянку, відновлений 23 червня 1895 року, був укладений між графінею Марією Браницькою та міщанином Яковом Олександровичем Юхневичем.

Згідно з цим договором покупці за право користування садибною землею мали щорічно до першого липня платити завчасно на користь власницької економії по 1 рублю 80 копійок. Вони не могли самовільно влаштовувати крамниць, млинів, фабрик і всякого роду інших закладів без згоди власницького управління містечком, а також передати право на цю садибу іншій особі без згоди цього ж управління. Власники садиби зобов'язувалися також виконувати усі громадські, державні та інші повинності і податки, в тому числі, правила будівельного статуту, благоустрою містечка, особливо, в їх гігієнічній частині.

Наступного ж дня, тобто 24 червня, Юхневич переписує договір на ім'я дворянки Аделії Іванівни Лапинської, яка, в свою чергу, 26 червня того ж року переписує його на ім'я дворянки Олександри Станіславівни Керсновської. 17 серпня 1902 року Керсновська продала садибу священнику Радзівському.

Станом на 1913 рік садиба межувала з північного сходу з садибами Гирича і спадкоємцями Гришковського, з південного

XVIII Краще читання імені о. Петра Лебединцева

заходу – з садибою покупців Козаченків, із півдня вона межувала з садибою Владислава Томашевича.

Згідно зі списком дворових і садибних місць містечка Біла Церква, укладеному в 1896 році в рамках підготовки до проведення першого загального перепису населення Російської імперії, серед власників садиб за Проваллям під №1455/94 значиться Яків Гнатович Григор (будинок і флігель), під №1456/95 – Аделія Іванівна Лапинська (будинок) і під №1457/96 – Василь Федорович Гирич²⁷. Себто можна зробити висновок, що згаданий список складався наприкінці червня 1896 року, й до нього потрапила тимчасова власниця садиби №1456 Лапинська. А по-друге, першим придбанням Перникоз-Козаченків стала садиба Григорів.

Власниці містечка графиня Марія Браницька та її донька княгиня Марія Радзівіл погодилися на перепродаж садиби з умовою дотримання вимог орендного договору від 23 червня 1895 року.

Цікаво, що після продажу будинку діти Леоніда Радзівєвського – гімназисти Володимир і Микола – в 1913 – 1914 навчальному році проживали на учнівській квартирі Михайла Маркеловича Дубовика²⁸, одного з білоцерківських друзів Івана Нечуя-Левицького.

Сам же Леонід Радзівєвський був племінником Нечуя-Левицького по молодшій сестрі Ганні.

Можна твердити, що сім'я Козаченків тою чи іншою мірою спілкувалася з Іваном Нечуєм-Левицьким, коли він гостював у родичів, адже вони були їхніми сусідами. Ймовірно, й інші мешканці вулиці Надрічної теж були якось дотичні до особи Івана Нечуя-Левицького під час його перебування в Білій Церкві. Отже, маємо царину для пошукової та краєзнавчої роботи.

²⁷ Чернецький Є.А. Білоцерківська нерухомість та її власники в кінці XIX ст. // Юр'ївський літопис. – 2007. – № 6. – С. 6, 23

²⁸ ЦДІАК України. – Ф. 707, оп. 163, спр. 98. – Арк. 2, 6 зв.-7.

XVIII Краєзнавчі читання імені о. Петра Лебединцева

Таким чином, сімейна легенда Козаченків одержала документальне підтвердження.

Дякуючи невідомим будівничим та ретельним господарям, будинок непогано зберігся, і в майбутньому, можливо, стане цікавим екскурсійним об'єктом міста.

Мабуть, це подарунок краєзнавцям і самому місту Біла Церква до ювілею – 175-річчя з дня народження Івана Нечуя-Левицького, який Україна святкує в листопаді цього року.

Додаток

Главная выпись

Из крепостной Киевского нотариального архива книги по Васильковскому уезду за 1913 год под №10 часть 16 стр. 169 №43/42 тысяча девятьсот тринадцатого года октября двадцать восьмого дня явились к белоцерковскому нотариусу Константину Дмитриевичу Фиксену в контору его, находящуюся в Александрийской части, по Гетманской улице, в доме Грейн, лично ему нотариусу неизвестные: священник Леонид Григорьевич Радзиевский, крестьянин Степан Михайлович Перныкоза и его жена Евгения Варфоломиевна Перныкоза живущие: первый в селе Трушках Васильковского уезда, а остальные в местечке Белой Церкви и при приглашенных ими лично ему нотариусу известных свидетелях: мещанах Борухе Кельмановиче Подольском, Шмуле Аврумовиче Бродском и крестьянине Иосифе Григорьевиче Резниченко, живущих в местечке Белой Церкви, удостоверивших их самоличность и законную правоспособность к совершению актов объявили, что совершают купчую крепость на следующих условиях:

Священник Радзиевский продал супругам Степану и Евгении Перныкозам в их общее владение собственно ему принадлежащее на чиншовом праве недвижимое имение, состоящее Киевской губернии Васильковского уезда, в местечке Белой Церкви Ротецкой части за Провальем по Провальному переулку, бывшей Безыменной улице, по плану местечка под

номером семьсот двадцать седьмым доставшееся священнику Радзиевскому от дворянки Александры Станиславовны Керсновской по продажной сделке совершенной семнадцатого августа тысяча девятьсот второго года, утвержденной Главным экономическим управлением имений наследниц графа Владислава Владиславовича Браницкого двадцатого того же августа и года с запиской в экономическую книгу под номером шестьдесят вторым, заключающееся: в деревянном доме с постройками по заявлению сторон нигде не застрахованных и во владельческой чиншевой наследниц означенного графа Владислава Браницкого усадебной земле, коей согласно вечно арендному договору, возобновленному двадцать третьего июня тысяча восемьсот девяносто пятого года уполномоченным графини Марии Евстафиевны Браницкой наследницы того же графа Браницкого присяжным поверенным Владимиром Ивановичем Малевским с мещанином Яковом Александровичем Юхневичем переуступленному, по надписям учиненным: двадцать четвертого июня того же тысяча восемьсот девяносто пятого года от него Юхневича на имя дворянки Адели Ивановны Лапинской: двадцать шестого июня того же года от нее – Лапинской на имя выше упомянутой дворянки Александры Станиславовны Керсновской; семнадцатого августа тысяча девятьсот второго года от нее Керсновской на имя продавца священника Радзиевского всего мерой триста тридцать квадратных сажень, за которую уплачивается в пользу владельческой экономии ежегодно вперед чинша по одному рублю восемьдесят копеек в границах по заявлению сторон: с северо-востока с усадьбами: Гирича и наследниками Гришковского с юго-востока Провальный переулок, бывшая Безыменная улица, с юго-запада с усадьбой покупателей и с северо-запада с усадьбой Владислава Томошевича. На эту продажу владелицы местечка Белой Церкви наследницы вышеупомянутого графа Владислава Владиславовича Браницкого графиня Мария Евстафиевна Браницкая и их дочь княгиня Мария Владиславовна Радзивилл через своего

XVIII Краснавчі читання імені о. Петра Лебединцева

уполномоченного присяжного поверенного Адама Станиславовича Земенцкого изъявили согласие, но с тем, чтобы покупатели приняли на себя к исполнению обязательства по сказанному договору от двадцать третьего июня тысяча восемьсот девяносто пятого года на право пользования усадебной землей, а именно: за означенное количество земли платить ежегодно на срок первого июля вперед в пользу владельческой экономии по одному рублю восемьдесят копеек, не устраивать лавок, мельниц, фабрик и всякого рода других заведений без согласия владельческого управления местечком, без согласия того же владельческого управления прав по сему договору не передавать другим лицам, исполнять все общественные, государственные и другие повинности и налоги, а также правила относительно строительного устава, благоустройства местечка и гигиенической части его и чтобы явились в управление для подписания о том означенного выше договора и представили в управление акт о приобретенном имуществе с посвидетельствованной копией сего акта, как это видно из представленного в подлиннике удостоверения уполномоченного владелиц имения от двадцать пятого октября сего года за номером триста девятнадцатым, а потому сия продажа учинена с этими условиями. Продажа совершена за сумму две тысячи пятьсот пятьдесят рублей уже полученных продавцом от покупателя сполна. Все расходы по совершению и утверждению купчей несут обе стороны поровну. Продаваемое имущество никому не отчуждено, не передано, не отписано, не укреплено, нигде не заложено, в споре и под запрещением не состоит, а если кто в него почему либо станет вступаться продавец и наследники его обязаны покупателей и наследников их от тех вступщиков и убытков могущих быть от того, очищать как следует по законам. Статья двести пятьдесят четвертая тома пятого устава о пошлинах и статья тридцать четвертая временных правил к положению о нотариальной части сторонам объявлены. Акт этот, совершен белоцерковским нотариусом Фиксенном, утвержден и. д. старшего нотариуса Киевского

XVIII Краєзнавчі читання імені о. Петра Лебединцева

окружного суда третього декабря тысяча девятьсот тридцатого года, при чем взыскано пошлин актовых 3 руб., крепостных 102 р., канцелярских 80 коп. и на публикацию 1 р. 50 коп., а всего сто семь руб. 30 коп., сданных 30 июля сего года в Белоцерковское казначейство ст. 9384 и определено главную выпись на гербовом листе в сумме тридцать рублей выдать покупщикам. Справка собрана по №451.

Выпись эта, слово в слово сходная с актом, внесена в крепостную книгу, записано в реестр крепостных дел по Васильковскому уезду под №12194 и 81 стр. 147 и выдана крестьянам супругам Степану Михайловичу и Евгении Варфоломеевной Перныкозам тысяча девятьсот тринадцатого года декабря семнадцатого дня по реестру выписям №11494.

И. д. старшего нотариуса (подпись)

Пом. старшего нотариуса (подпись)

(М.П)

1922 года декабря 8 дня. Я, народный нотариус г. Белой Церкви, удостоверяю верность сей копии с подлинником, представленным мне Трифоном Стефановичем Козаченко, живущим в г. Белой Церкви. Исправленному на первой странице слову «Керсновской» и надписанному «года», а также исправленному на 2-й странице, «которую», «владельческой» и на 3-й странице «покупщикам» верить. Нотариальный сбор 6 р. и на местные нужды г. Белой Церкви 6 р., а всего двенадцать руб. уплачены.

По реестру №

(Печать)

Народный нотариус

А.Слад...цкий

Изъ Императорскаго Высочайшаго Монархическаго Архива выданъ по Высочайшему
 указу за 1913 годъ подъ № 16 часть 16 стр. 169 № 93/42 тысяча девятисотыхъ
 тринадцатого года Отдѣломъ двадцати восьмихъ дѣлъ бывшаго въ Императорскую
 Канцелярію Императору Дмитрію Владиміровичу въ Канцелярію, находящуюся
 въ Александрійской частѣ, по Гетманцевой улицѣ, вблизи Троицкаго моста, при
 Канцеляріи не известна: Священникъ Леонидъ Григорьевичъ Радзиевскій
 преемственны Епифаніе Михайловичъ Чернышковъ и его жена Евгенія
 Варсоломеевна Чернышова живущіе первыи вѣдомъ Трудовой
 Воеводскаго уезда и остальные въ Местечкѣ Бѣлой-церкви и при
 приглашенныи или лично при Канцеляріи известныи свидѣтели:
 Мещанскіе Борухъ Савиловичъ Подольскій Михаилъ Аврумовичъ
 Бродскій и преемственны Леонидъ Григорьевичъ Радзиевскій
 живущіи въ Местечкѣ Бѣлой-церкви удостоившихся ихъ саими
 ностію и законною правоспособностію въ совершении актовъ объявить,
 что совершаютъ Бутую извѣстность на слѣдующіи условіяхъ:
 Священникъ Радзиевскій продаетъ супругамъ Епифанію и Евгенію
 Чернышовамъ въ ихъ общее владѣніе собственнѣнно при принадлежащихъ
 принадлежностяхъ правъ недвижимыхъ имуществъ Свѣдѣній губерніи
 Воеводскаго уезда, въ Местечкѣ Бѣлой-церкви Бѣлой-церковной части
 за Провалами по Провалоному переулку бывшей Бутаненной улицы
 по плану Местечка подъ номеромъ сорокатыи двадцати сорокатыи двѣдцати
 сорокатыи Священнику Радзиевскому отъ дворянина Александра Епифаніе-
 вича Чернышова по проданной сдѣлкѣ совершонной сорокатыи
 августа тысяча девятисотыхъ второго года утвержденной Губернскимъ
 Экспликативнымъ управленіемъ мѣстной насажденіи Града Владислава
 Владиславовича Французова двадцатого мѣсяца августа и года съ
 затѣкою въ Экспликативную книгу подъ номеромъ шестидесяти шестидесяти
 рыль, заключающагося: въ деревянныи домъ съ постройками со дворами
 стѣнами и садомъ окруженными и въ владѣльческой купчей насажденіи
 Града Владислава Французова указанной записи и въ
 согласно выданной арендному договору возобновленному двадцатомъ третеймъ
 года тысяча девятисотыхъ годовъ

Графиня Марія Евстафьевна Ераницкая наставницею тогда
Графа Ераницкаго Приказчика Новоросскаго Владиміромъ Ивановичемъ
и Монашескимъ съ Монашескимъ Монахомъ Александровичемъ
Охневичемъ переуступленному подписанъ угнетеннымъ: двадцать
четвертого Июня тогда тысяча восемьсотъ девяносто пятого
года отъ него Охневича на имя дворянина Адама Ивановича
Латинской: двадцать шестого Июня тогда года отъ нея -
Латинской на имя выше упомянутой дворянки Александры
Степановны Вереновской; семнадцатого Августа тысяча
восемьсотъ второго года отъ нея Вереновской на имя
продавца Священника Раздѣвскаго всего Мѣстоу прихода
тридцать два дворянскихъ саженъ, за которую уплачивается
въ пользу Владыкоу епархіи ежегодно въ передъ чина
по одному рублю восемьдесятъ копеекъ въ границахъ по
заказанной стороны: съ сѣверо восточна съ усадьбами: Тариха
и наставникова Триницскаго съ юго-восточна Третьяковъ
переулокъ бывшая Безымянная улица съ юго-запада съ усадьбою
покупщиковъ и съ сѣверо-запада съ усадьбою Владислава
Шомошевича. На эту продажу Владыкою мѣстечка Южн
Церкви наставницею вышеупомянутого Графа Владислава
Владиславовича Ераницкаго Графиня Марія Евстафьевна
Ераницкая и ихъ дочь Евзанна Марія Владиславовна Раздѣв
черезъ своего уполномоченнаго Приказнаго Новоросскаго
Адама Степановича Земцова изъяснивъ согласіе, по сему
чтобы покупатели приняли на себя въ неограниченно обязате
ства по означенному договору отъ двадцати третьего Июня тысяча
восемьсотъ девяносто пятого года на право пользованія усадьбой
землей, а именно: за означенное количество земли платить
ежегодно на срокъ первого Июня въпередъ въ пользу Владыкоу
епархіи по одному рублю восемьдесятъ копеекъ не уменьш
ивать, Маломъ рабства и всякаго рода другихъ заведеній безъ
согласія Владыкоу епархіи управления мѣстечка, безъ согласія
того же Владыкоу епархіи управленія правъ по сему договору

не передавать другим лицам, исполнению всех общественных, государственных и других повинностей и налогов, а также права относительно строительного устава, благоустройства мещанства и инженерской части его и чтобы явились в управление для подписания от имени означенного выше договора и представили в управление акты о приобретенном имуществе с повинности-ствованной копией сего акта, какъ это видно изъ представленнаго въ подлинникъ удостовѣренія уполномоченнаго властью именной отъ двадцатаго мая сего года за номеромъ листа девятнадцатымъ, а потому сдѣланъ проданъ уличнаго сѣ этими условіями. Проданъ совершенно расулину двѣ тысячи пятьсотъ пятьдесятъ рублей уличныхъ полученныхъ продавцамъ отъ покупателя сего. Вся расходъ по совершенію и утвержденію купчей несетъ одна сторона поровну. Продаваемое имущество никому не отчуждено, не передано, не отписано не удержано, нигде не заложено, споръ и посягательства не состоятъ, а если что въ него пошелъ либо состоитъ въ будущемъ и наследники его обязаны покупателя и наследники ихъ отъ того, ссылаясь на законы. Считая двести пятьдесятъ четверть тысяча пятьсотъ устава о помѣстныхъ и считая тридцать четверть временныхъ правилъ въ помѣстномъ и нотаріальной части сторонами объявлено. Актъ этотъ, совершенъ въ присутствіи Нотаріуса Рязанскаго утверждены Н. д. Старшаго Нотаріуса Сибирскаго Окружнаго суда третью декабря тысяча девятсотъ тринадцатаго года, при томъ въ подлинникъ актовъ 2 руб. Копіи 102 р. Канцелярскихъ 50 коп. и на публикацію 1 р. 50 коп. а всего сто семь руб. 30 коп. сданныхъ 30 мая сего года въ Вѣдомствѣ Рязанскаго ст. 284 и определено главнѣе выдать на рублевыхъ листкахъ въ суммѣ тысячу рублей выдачу покупателю. Справка собрана № 457. Выше это, слово всего слезнаго со актомъ, вѣдомствѣ

1913 года
№ 457

В присутствии ~~Михаила~~ ~~дочери~~ в реестр пригосетных
дней по Васильевскому уездному № 12124 и 81 ст. 148 и
выдана Врестьянам Сургуевым Степану Михайловичу и
Евгению Варолашевской Терныковам тысяча девятьсот
тринадцатого года декабря семнадцатого дня по реестру
выдана № 1124.

И. д. Старшего Нотариуса (подпись)
(И. И.) Пок. Старшего Нотариуса (подпись)

1922 года декабря 8 дня. Я, Народный Нотариус г. Белой-Церкви,
здесьто вверено ввернуть сей юрии с подлинником продав-
ленным мне Профому Спесочникову Розаченко Сильву
ица в г. Белой-Церкви. Исправистому на первой странице
слова "Керасовской" и подписанному "года", а также исправистому
на 2-й странице с "которую", "Владимирской" и на 3-й странице
"покупщикам" в верит с. Нотариусом сего Бр. и ким сего
ица в г. Белой-Церкви Бр. а всего двенадцать руб. ушеско.

охраняет пам'ятку (прізвище, ім'я та по батькові, місце народження)